

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Sporné aspekty právní regulace veřejného užívání pozemních komunikací**

Diplomant/ka: **Bc. Adam Hrdlička**

Autor posudku: **JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.**

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Adama Hrdličky zpracovaná na téma „Sporné aspekty právní regulace veřejného užívání pozemních komunikací“.

Cílem předložené práce bylo zabývat se dopady veřejnoprávní regulace veřejného užívání pozemních komunikací, přičemž se snaží podat analýzu potenciálně sporných případů veřejného užívání pozemních komunikací (str. 9).

Takto vymezený cíl odpovídá povaze diplomové práce coby závěrečné kvalifikační práce studentů magisterského oboru právo.

Práce je členěna do 5 obsahových kapitol, uvozena je též nečíslovaným úvodem a zakončena nečíslovaným závěrem.

Text začíná pojmovým vymezením veřejného užívání a jeho právního rámce, na což organicky navazuje základní rozbor veřejného užívání pozemních komunikací, a to jak užívání obecného, tak veřejného užívání zvláštního. Třetí kapitola je věnována „prostupování“ práva veřejného právem soukromým, ve které se diplomant zabývá otázkami zasahujícími do obou oblastí právního dualismu. Na to navazuje čtvrtá kapitola, v níž autor předkládá některé ze svých úvah týkajících se aspektů pojištění v rámci veřejného užívání pozemních komunikací, v následné poslední kapitole se pak zamýšlí nad některými potenciálně spornými případy týkajícími se tohoto užívání.

Struktura práce je veskrze logická a odpovídá jak zvolenému (do značné míry atypickému a originálnímu) tématu, tak i stanovenému cíli. Některé části struktury práce by možná zasloužily ještě hlubší úvahu (například zda dává smysl členit čtvrtou kapitolu na jednu (!) podkapitolu a tu na jeden (!) oddíl?), nejde však o nic natolik zásadního, aby to výrazněji snižovalo úroveň práce jako takové.

Po obsahové stránce lze konstatovat, že předložený text je zpracován na požadované odborné úrovni. Diplomant se vyjadřuje kultivovaně, jeho písemný projev je vyzrálý a obsahově v zásadě bezproblémový, při tom však stále čtivý. Nezůstává pouze v rovině pouhého popisu zkoumané právní materie, ale na řadě míst svůj výklad prokládá historickými (zejména v úvodních částech) či hlubšími teoretickými a judikaturními vsuvkami (byť je třeba poznamenat, že zejména soudní rozhodnutí včleněná do textu DP by si mnohdy „zasloužila“ další – či alespoň nějaký – diplomantův komentář či vlastní hodnocení). Tam, kde je text spíše

technicistní, je tato skutečnost zpravidla odůvodněna předmětem právě zkoumané látky (typicky například druhá kapitola).

Text je postaven na více než reprezentativním (resp. téměř vyčerpaném) penzu odborných zdrojů přesahujících rozsah základního obzoru recentní teorie správního práva, nechybí ani literatura prvorepubliková (v čele s reprezentativním Slovníkem veřejného práva československého nebo například Bonfanteho romanistickou studií) či dokonce rakouská (Jireček). Drobným nedostatkem může být, že z práce není vždy snadno rozpoznatelné, zda například uváděná judikatura je výsledkem vlastního diplomantova zkoumání, anebo zda se jedná o informace sekundárně převzaté z jiných pramenů (komentářů, stanovisek VOP atp.). I pokud se v textu objevují věcné nesprávnosti, jde většinou jen o detaily. Například není úplně pravda, že OZO („ABGB“) pozbyl účinnosti až 31.12.1965, jak je uvedeno na str. 18, protože v tu dobu už 14 let platil tzv. střední občanský zákoník účinný již od 1. 1. 1951 atp.

Naopak oceňuji vlastní aktivitu při pokusu o získání informací od pojišťoven či o konzultace, s nimiž se diplomant obrátil na některé autory odborných publikací (např. Mgr. Černínová na str. 63) nebo zaměstnance provozovatele polygonů (str. 64).

Formální náležitosti práce jsou standardní a všechny běžně očekávané atributy akademického kvalifikačního textu byly naplněny. Patrně bych si uměl představit srozumitelnější a přehlednější odkazy například na zdroje *oral history* (str. 61-71), ale nejde o nic, co by překračovalo běžný rozsah diplomantovy autorské licence.

Celkově práci hodnotím velmi pozitivně. Oceňuji diplomantův proaktivní přístup konstrukce vlastního tématu práce i způsob jeho uchopení a zpracování do finální podoby předložené práce. Ta podle mého soudu převyšuje běžný standard diplomových prací (což neznamená, že by téma bylo vyčerpano a nebylo by již co v něm doplňovat, čehož si je myslím i diplomant sám vědom), v důsledku čehož navrhuji její hodnocení stupněm „výborně“.

Podněty k diskusi:

Jsou problémy zmíněné ve vyjádřeních získaných formou rozhovorů nějak reflektovány odbornou literaturou, judikaturou či například komentáři? Pokud ano, tak jak, pokud ne, proč tomu tak podle diplomanta je?

V Plzni dne 17. 5. 2024

Podpis autora posudku

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Sporné aspekty právní regulace veřejného užívání pozemních komunikací**

Diplomant/ka: **Bc. Adam Hrdlička**

Autor posudku: **JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.**

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Adama Hrdličky zpracovaná na téma „Sporné aspekty právní regulace veřejného užívání pozemních komunikací“.

Cílem předložené práce bylo zabývat se dopady veřejnoprávní regulace veřejného užívání pozemních komunikací, přičemž se snaží podat analýzu potenciálně sporných případů veřejného užívání pozemních komunikací (str. 9).

Takto vymezený cíl odpovídá povaze diplomové práce coby závěrečné kvalifikační práce studentů magisterského oboru právo.

Práce je členěna do 5 obsahových kapitol, uvozena je též nečíslovaným úvodem a zakončena nečíslovaným závěrem.

Text začíná pojmovým vymezením veřejného užívání a jeho právního rámce, na což organicky navazuje základní rozbor veřejného užívání pozemních komunikací, a to jak užívání obecného, tak veřejného užívání zvláštního. Třetí kapitola je věnována „prostupování“ práva veřejného právem soukromým, ve které se diplomant zabývá otázkami zasahujícími do obou oblastí právního dualismu. Na to navazuje čtvrtá kapitola, v níž autor předkládá některé ze svých úvah týkajících se aspektů pojištění v rámci veřejného užívání pozemních komunikací, v následné poslední kapitole se pak zamýšlí nad některými potenciálně spornými případy týkajícími se tohoto užívání.

Struktura práce je veskrze logická a odpovídá jak zvolenému (do značné míry atypickému a originálnímu) tématu, tak i stanovenému cíli. Některé části struktury práce by možná zasloužily ještě hlubší úvahu (například zda dává smysl členit čtvrtou kapitolu na jednu (!) podkapitolu a tu na jeden (!) oddíl?), nejde však o nic natolik zásadního, aby to výrazněji snižovalo úroveň práce jako takové.

Po obsahové stránce lze konstatovat, že předložený text je zpracován na požadované odborné úrovni. Diplomant se vyjadřuje kultivovaně, jeho písemný projev je vyzrálý a obsahově v zásadě bezproblémový, při tom však stále čtivý. Nezůstává pouze v rovině pouhého popisu zkoumané právní materie, ale na řadě míst svůj výklad prokládá historickými (zejména v úvodních částech) či hlubšími teoretickými a judikaturními vsuvkami (byť je třeba poznamenat, že zejména soudní rozhodnutí včleněná do textu DP by si mnohdy „zasloužila“ další – či alespoň nějaký – diplomantův komentář či vlastní hodnocení). Tam, kde je text spíše

technicistní, je tato skutečnost zpravidla odůvodněna předmětem právě zkoumané látky (typicky například druhá kapitola).

Text je postaven na více než reprezentativním (resp. téměř vyčerpaném) penzu odborných zdrojů přesahujících rozsah základního obzoru recentní teorie správního práva, nechybí ani literatura prvorepubliková (v čele s reprezentativním Slovníkem veřejného práva československého nebo například Bonfanteho romanistickou studií) či dokonce rakouská (Jireček). Drobným nedostatkem může být, že z práce není vždy snadno rozpoznatelné, zda například uváděná judikatura je výsledkem vlastního diplomantova zkoumání, anebo zda se jedná o informace sekundárně převzaté z jiných pramenů (komentářů, stanovisek VOP atp.). I pokud se v textu objevují věcné nesprávnosti, jde většinou jen o detaily. Například není úplně pravda, že OZO („ABGB“) pozbyl účinnosti až 31.12.1965, jak je uvedeno na str. 18, protože v tu dobu už 14 let platil tzv. střední občanský zákoník účinný již od 1. 1. 1951 atp.

Naopak oceňuji vlastní aktivitu při pokusu o získání informací od pojišťoven či o konzultace, s nimiž se diplomant obrátil na některé autory odborných publikací (např. Mgr. Černínová na str. 63) nebo zaměstnance provozovatele polygonů (str. 64).

Formální náležitosti práce jsou standardní a všechny běžně očekávané atributy akademického kvalifikačního textu byly naplněny. Patrně bych si uměl představit srozumitelnější a přehlednější odkazy například na zdroje *oral history* (str. 61-71), ale nejde o nic, co by překračovalo běžný rozsah diplomantovy autorské licence.

Celkově práci hodnotím velmi pozitivně. Oceňuji diplomantův proaktivní přístup konstrukce vlastního tématu práce i způsob jeho uchopení a zpracování do finální podoby předložené práce. Ta podle mého soudu převyšuje běžný standard diplomových prací (což neznamená, že by téma bylo vyčerpano a nebylo by již co v něm doplňovat, čehož si je myslím i diplomant sám vědom), v důsledku čehož navrhuji její hodnocení stupněm „výborně“.

Podněty k diskusi:

Jsou problémy zmíněné ve vyjádřeních získaných formou rozhovorů nějak reflektovány odbornou literaturou, judikaturou či například komentáři? Pokud ano, tak jak, pokud ne, proč tomu tak podle diplomanta je?

V Plzni dne 17. 5. 2024

Podpis autora posudku